

Sygn. akt VU 167/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant st. sekr. sądowy Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 24 stycznia 2018r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu M. Z. prawo do emerytury pomostowej od dnia (...) roku.

Sygn. akt V U 167/18

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 24 stycznia 2018 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił M. Z. przyznania prawa do emerytury pomostowej, albowiem zdaniem organu rentowego skarżący po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywała pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy przez zbyt krótki okres czasu, jedynie przez 10 dni. Z tego względu do pracy w szczególnych warunkach **nie został** zaliczony okres zatrudnienia wnioskodawcy **od dnia 29 maja 2017 roku do dnia 7 czerwca 2017 roku w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w O..**

W odwołaniu z dnia 5 lutego 2018 roku, M. Z. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

M. Z., urodzony (...), wystąpił w dniu 20 grudnia 2017 roku z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury pomostowej wskazując we wniosku, że nie pozostaje w zatrudnieniu (dowód: wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej, k. 1 – 3 akt emerytalnych).

Ubezpieczony udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący: **40 lat, 8 miesięcy i 14 dni**, w tym 37 lat, 4 miesiące i 16 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 3 miesiące i 28 dni okresów nieskładkowych.

Do stażu pracy w warunkach szczególnych ubezpieczonego ZUS zaliczył: **28 lat, 5 miesięcy i 13 dni**, tj. okresy zatrudnienia w (...) w W. w okresie od dnia 22.12.1981 roku do dnia 23.07.1996 roku oraz od dnia 08.08.1996 roku do dnia 31.12.2008 roku (dowód: świadectwo pracy k-6, świadectwo pracy w szczególnych warunkach k-8 akt ZUS).

Do stażu pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych organ rentowy nie zaliczył żadnych okresów zatrudnienia wnioskodawcy (dowód: świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych z dnia 6 czerwca 2017 roku, k-12, decyzja z dnia 24 stycznia 2018 roku k-14 akt emerytalnych).

W okresie od dnia **od dnia 29 maja 2017 roku do dnia 7 czerwca 2017 roku skarżący był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w O.** na stanowisku sortowacza odpadów komunalnych, które odpowiada **zatrudnieniu przy wywozie nieczystości stałych i płynnych oraz pracach na wysypiskach i wylewiskach nieczystości związanych z bardzo ciężkim wysiłkiem fizycznym** tj. **poz. 38 załącznika nr 1** do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku. Stosunek pracy ustał na podstawie porozumienia stron (dowód: zaświadczenie pracodawcy o pracy w szczególnych warunkach k.12, świadectwo pracy k-111akt ZUS, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2018 roku k-14 00:01:48 i dalej oraz płyta k-15).

Do obowiązków M. Z. na stanowisku sortowacza odpadów należało rozrywanie worków zawierających odpady, wysypanie ich na taśmy, które znajdowały się w hali położonej na wysypisku śmieci, a następnie segregowanie na podgrupy np. szkło, plastik, odpady organiczne, środki higieniczne (pampersy). Wnioskodawca pracował na stojąco przy taśmie sortowniczej przez osiem godzin dziennie (dowód: zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 30 sierpnia 2018 roku k-14 00:01:48 i dalej oraz płyta k-15, pismo pracodawcy k-18 i sprawozdanie z badań k-19). W aktualnym stanie prawnym i faktycznym Zakładu (...) złożona instalacja obejmuje zarówno procesy segregacji (sortowania) magazynowania, jak i składowania odpadów. Sortowanie odpadów- odbywa się w hali sortowni gdzie każdy odpad trafia celem rozdzielenia go na frakcję oraz tworzywa poddawane do recyklingu. W (...) Zakładu (...) są wydzielone miejsca magazynowania odpadów oraz składowania, które jest ostatnim procesem w- przetwarzaniu odpadów- i stosuje się go dla odpadów nie nadających się do wtórnego przetworzenia. Zatem Zakład (...) jest obiektem budowlanym obejmującym również składowisko odpadów. Zakład (...) znajduje się w miejscowości R. gm. O.. Praca ubezpieczonego odbywała się w pozycji wymuszonej wymagającej pochylenia, skręcania pleców i w pozycji schylonej. Wydatek energetycznym wynosi ok. 2.000 kcal (8.390 kJ) na zmianę roboczą. Klasa ciężkości pracy:

- praca bardzo ciężka dla mężczyzn;
- praca bardzo ciężka dla kobiet. Temperatura w kabinie sortowniczej w porze letniej jak i zimowej zbliżona jest do temperatury panującej na zewnątrz (w czasie upałów chłodzenie odbywa się przy pomocy elektrycznych wiatraków) w porze zimowej zaś kabina ogrzewana jest za pomocą grzejników elektrycznych (dowód: pismo pracodawcy oraz wyniki pomiarów k- 18,19).

W dniu 7 czerwca 2017 roku pracodawca wystawił skarżącemu zaświadczenie o pracy w szczególnych warunkach, w którym wskazał, że M. Z. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w O. w okresie od dnia 29 maja 2017 roku do dnia 7 czerwca 2017 roku w wymiarze pełnego etatu wykonywał **prace przy wywozie nieczystości stałych i płynnych oraz prace na wysypiskach i wylewiskach nieczystości związane z bardzo ciężkim wysiłkiem fizycznym** na stanowisku: sortowacz odpadów komunalnych, wymienione **w załączniku nr 1 poz. 38** do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku (dowód: zaświadczenie dnia 15 grudnia 2017 roku k.12 akt ZUS).

Organ rentowy **nie kwestionował** charakteru wykonywanej przez skarżącego pracy tj. faktu, iż wykonywał on prace przy wywozie nieczystości stałych i płynnych oraz prace na wysypiskach i wylewiskach nieczystości związane z bardzo ciężkim wysiłkiem fizycznym na stanowisku: sortowacz odpadów komunalnych, wymienione w załączniku nr 1 poz. 38 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku, a jedynie uznał, iż był to zbyt krótki

okres narażenia skarżącego na czynniki ryzyka (dowód: odpowiedź na odwołanie k.5-6, stanowisko pełnomocnika na rozprawie w dniu 30 sierpnia 2018 roku protokół rozprawy).

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył, co następuje:

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 664 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: 1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;

2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;

4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;

5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;

6. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Spełnienie przez skarżącego wskazanych powyżej przesłanek nie było kwestionowane przez organ rentowy, **w tym również fakt wykonywania przez M. Z. po dniu 31 grudnia 2008 roku pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.** Tj. faktu, że ubezpieczony w okresie od dnia od dnia 29 maja 2017 roku do dnia 7 czerwca 2017 roku był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) Spółce z o.o. w O. na stanowisku sortowacza odpadów komunalnych, która to praca odpowiada zatrudnieniu przy wywozie nieczystości stałych i płynnych oraz pracach na wysypiskach i wylewiskach nieczystości związanych z bardzo ciężkim wysiłkiem fizycznym tj. poz. 38 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 roku. W ocenie organu rentowego jednak okres wykonywania tejże pracy w wymiarze 10 dni wyklucza możliwość zaliczenia tego okresu do stażu pracy w szczególnych warunkach po dniu 31 grudnia 2008 roku w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, przy czym Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wskazał podstawy prawnej, z której wywodzi swoje stanowisko w powyższym zakresie.

W ocenie Sądu Okręgowego, stanowisko organu rentowego nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa, w szczególności zaś w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, której przepisy wszak stanowią podstawę przyznania dochodzonego przez skarżącego świadczenia. Przepis **art. 4 pkt 6** powyższej ustawy stanowi, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje osobie, która m.in. **po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywała prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.** Analiza powyższego uregulowania wyraźnie wskazuje, iż ustawodawca nie zawarł wymogu cezurę czasowej wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Wszak, gdyby wolą ustawodawcy było wprowadzenie warunku minimalnego okresu zatrudnienia do uznania danej pracy za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów o emeryturze pomostowej, zawarłby stosowny zapis w ustawie, tak jak zostało to uregulowane na gruncie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. (Dz.U. Nr 162, poz. 1118) o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Mające bowiem zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem w § 4 wskazują, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, **w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach**. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych takiego ograniczenia czasowego nie zawiera, co pozwala uznać, wbrew stanowisku organu rentowego, iż nawet przepracowanie tak krótkiego okresu czasu (10 dni) nie wyklucza możliwości uznania pracy za pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu tejże ustawy. Podobne stanowisko odnajdujemy w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7.10.2015 roku (sygn. IIUK 367/14). Podkreślić w tym miejscu należy, iż praca skarżącego odbywała się w pozycji wymuszonej wymagającej pochylecia, skręcania pleców i w pozycji schylonej, wydatek energetycznym wynosił około 2.000 kcal (8.390 kJ) na zmianę roboczą, co oznacza, iż praca wykonywana przez skarżącego wiązała się z bardzo dużym obciążeniem statycznym wynikającym z konieczności pracy w wymuszonej, niezmienniej pozycji ciała. Ciężkie prace fizyczne zaś to zgodnie z treścią art.3 pkt2 e ustawy o emeryturach pomostowych, prace powodujące w ciągu zmiany roboczej efektywny wydatek energetyczny u mężczyzn - powyżej 6.300 kJ, a prace w wymuszonej pozycji ciała to prace wymagające znacznego pochylecia i (lub) skręcenia pleców, przez co najmniej 50% zmiany roboczej, a wnioskodawca wykonywał pracę w tej pozycji w ciągu całego dnia roboczego.

W tym miejscu wskazać należy, iż wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 19 stycznia 2016 roku, sygn. I UK 269/15, na który powołuje się organ rentowy, Sąd Najwyższy sformułował tezę następującej treści: „Skoro incydentalne (sporadyczne), uboczne i krótkotrwałe - w stosunku do czynności podstawowych kwalifikowanych, jako praca w szczególnych warunkach - wykonywanie czynności w warunkach nienarażających na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia, nie stanowi podstawy do wyłączenia ich wykonywania z okresów szczególnego zatrudnienia dla celów emerytalnych, to - a contrario - sporadyczne i krótkotrwałe wykonywanie czynności w narażeniu na czynniki ryzyka, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 965 ze zm.), nie stanowi wykonywania pracy w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy w rozumieniu art. 3 ust. 4 tej ustawy. ” i Sąd Okręgowy oczywiście podziela słuszność powyższej tezy, jednakże należy ją odnieść do konkretnej sytuacji. W uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd Najwyższy wskazał bowiem, że praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów prac wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia, przy czym nie może to być wykonywanie pracy w szczególnych warunkach o charakterze incydentalnym (sporadycznym), i ubocznym **w stosunku do czynności podstawowych**, nie kwalifikowanych jako praca w szczególnych warunkach. Powyższe rozstrzygnięcie dotyczy więc sytuacji, kiedy pracownik zatrudniony stale na stanowisku pracy, która nie ma charakteru pracy w szczególnych warunkach jest kierowany incydentalnie do pracy o takim charakterze. Tymczasem powód zawarł umowę o pracę w celu wykonywania w pełnym wymiarze czasu pracy tj. ośmiu godzin dziennie, pracy w szczególnych warunkach i taką pracę wykonywał, nie był w tym czasie delegowany do innej pracy.

Dlatego też, Sąd Okręgowy uznał, iż ubezpieczona spełniła warunki określone w art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 664 ze zm.) i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.